

عنوان مقاله:

تبیین الگوهای طراحی عوامل کالبدی- محیطی مجتمع های مسکونی موثر بر افزایش امنیت اجتماعی ساکنین بر پایه رویکرد CPTED

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی معماری و شهرسازی ایران در گذار آثار و اندیشه ها (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مینژه اکبرشاهی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

جمال الدین سهیلی - استادیار، گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

به دلیل رشد شهرنشینی دهه های اخیر در ایران و با توجه به افزایش مجتمع های مسکونی در شهرها و همچنین نگاه یک سویه به آنها، الگوی تولید مسکن تغییر یافته و این امر سبب کاهش کیفیت مسکن شده است. بنابراین از امنیت آنها کاسته شده و ظرفیت جرم خیزی، در فضاهای مسکونی و ترس از وقوع جرم در ساکنین، افزایش یافته است. در طراحی محیطی، رویکرد CPTED یکی از کارآمدترین رویکردها در بحث افزایش امنیت اجتماعی و کاهش جرم است. انسان ها معمولا نیازهایی دارند، امنیت یکی از مهمترین نیازهای انسان است. چنانکه در طبقه بندی نیازهای مازلو، امنیت در درجه دوم اهمیت و پس از نیازهای فیزیولوژیکی قرار گرفته است. توجه به مفهوم امنیت اجتماعی شهروندان و روش های ارتقای آن، در چند دهه ی اخیر بسیار مورد توجه نظریه پردازان شهری و معماران و به خصوص نسل امروز قرار گرفته است و از اولویت های اساسی در معماری می باشد. در این پژوهش جامعه آماری مطالعه و بررسی طراحی تعدادی از مجتمع های مسکونی در جهان می باشد که روش تحقیق توصیفی- تحلیلی است و نوع استدلال قیاسی است. مطالعات انجام گرفته نیز اسنادی و کتابخانه ای می باشد. تبیین ویژگی ها و اثرات مرتبط بر نقش عوامل کالبدی معماری در فضاهای مسکونی بر کاهش جرایم شهری، موضوع مستقل و با اهمیتی است که در قالب نظریه های نوین شهرسازی و معماری در کاهش و پیشگیری از وقوع جرم به آن اشاره شده است. به نظر می رسد نقش عوامل کالبدی معماری در طراحی مجتمع های مسکونی می تواند کمک زیادی در افزایش امنیت اجتماعی ساکنین داشته باشد.

کلمات کلیدی:

مجتمع مسکونی، عوامل کالبدی، امنیت، رویکرد CPTED

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/904864>

